

† Δ. ΜΟΡΕΛΛΗΣ.

Τὸ πρωῒνόν ἄστρον.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΕΧΩΦ

ΤΟ ΕΚΘΕΤΟΝ

[ΔΙΗΓΗΜΑ]

ΕΡΑΤΩΝ τὸν ἐσπερινὸν περίπατόν του ὁ βαθμὸν γραμματέως θ'. τάξεω, φέρων Μίγου-γεφ, ἐστάθη πλησίον τηλεγραφικοῦ μονωτήρος καὶ ἐστέναξε βαθύως. Πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν θέ-σιν, ὅταν ἐπέστρεψε τὸ

ἐσπέρας ἐκ τοῦ περιπάτου εἰς τὴν οἰκίαν του κατέφθασεν αὐτόν ἡ πρῶην ὑπηρέτριά του Ἀγνή καὶ τοῦ εἶπε μὲ ὀργήν.

— Ἐννοια σου! καὶ θὰ ἰδῇς τί ἔχω νὰ σοῦ

κάμω, γιὰ νὰ μάθῃς ἄλλη φορὰ νὰ καταστρέ-φῃς τὰ ἁθῶα κορίτσια! Καὶ τὸ μωρὸ θὰ τὸ φέρω νὰ σοῦ τὸ ρίξω στὴν πόρτα σου, καὶ στὸ δικα-στήριο θὰ σὲ πᾶω, καὶ στὴ γυναῖκα σου θὰ τὰ πῶ...

Καὶ ἀπήτησε νὰ βάλῃ εἰς τὴν τράπεζαν ἐπ' ὀνόματί της πέντε χιλιάδες ρούβλια. Ὁ Μίγου-γεφ ἐνθυμήθη τοῦτο, ἐστέναξε καὶ μὲ συντρι-βὴν καρδίας ἐμέμφθη μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν ἐαυ-τόν του διὰ στιγμιαίαν παραφορνά, ἥτις τόσον πλῆθος φροντίδων καὶ δεινῶν τῷ ἐγένετο πρό-ξενος.

Πλησιάζας πρὸς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν του ὁ Μίγουγεφ, ἐκάθισεν εἰς τὸ περίπτερον τῆς εἰ-σόδου διὰ ν' ἀναπαυθῇ. Ἦτο ἀκριβῶς ἡ δεκάτη ὥρα καὶ ὅπισθεν τῶν νεφῶν προέκυπτε τὸ ἄκρον τῆς σελήνης. Εἰς τὸν δρόμον καὶ πλησίον τῶν οἰκιῶν δὲν ὑπῆρχε ψυχὴ: οἱ παραθερίζοντες γέ-ροντες εἶχον ἤδη κατακλιθῇ, οἱ δὲ νέοι ἐπερι-πάτουν εἰς τὸ δάσος. Ἀναζητῶν εἰς τὰ θαλά-